

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget har først og fremmest til formål at præcisere, at der efter pensionsbeskatningsloven fortsat kun skal kunne opnås fradrag ved indkomst-opgørelsen for præmier og bidrag m.v. til livsforsikring i livsforsikringselskaber, der er etableret her i landet, og som har Finanstilsynets tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed her i landet. I realrenteafgiftsloven foreslås samtidig fastsat, at det fortsat kun er forsikringselskaber, der er etableret her i landet, og som har Finanstilsynets tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed her i landet, der er realrenteafgiftspligtige.

Lovforslaget har endvidere til formål at præcisere pensionsbeskatningslovens regler for fradragsberettigede pengeinstitutordninger. Den foreslåede præcisering indebærer, at der efter pensionsbeskatningsloven fortsat kun kan oprettes fradragsberettigede opsparingsordninger i pengeinstitutter, der har Finanstilsynets tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed her i landet, og i filialer her i landet af udenlandske pengeinstitutter, der er meddelt tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed af tilsynsmyndigheden i et andet EF-land.

Lovforslaget har den virkning, at der fortsat ikke kan oprettes fradragsberettigede pensionsordninger i pensionsinstitutter, der ikke er etablerede her i landet.

Lovforslaget er en videreførelse af de gældende regler. Lovforslaget præciserer de gældende regler i overensstemmelse med de domme, som EF-domstolen afsagde den 28. januar 1992 jf. nedenfor.

Behovet for den nævnte præcisering er endvidere begrundet i den stigende grad af liberalisering af pensionsforsikringsreglerne i EF's indre marked. Denne liberalisering har bl.a. fundet udtryk i Rådets 2. livsforsikringsdirektiv og Rådets 2. banksamordningsdirektiv.

Lovforslagets baggrund

Efter pensionsbeskatningsloven er der kun fradragsret for indbetalinger til pensionsordninger i

livsforsikringselskaber, der er berettiget til at drive forsikringsvirksomhed her i landet. Efter regler i lov om forsikringsvirksomhed fastsat af Industriministeriet er det kun selskaber med hjemsted i Danmark og udenlandske filialer etableret i Danmark gennem en herværende forretningsafdeling, der kan opnå koncession til at drive livsforsikringsvirksomhed her i landet.

Det gælder for både forsikringselskaber med hjemsted her i landet og filialer af udenlandske selskaber, at størrelsen af de forsikringsmæssige hensættelser fastsættes efter danske regler, og at Finanstilsynet har indseende med, at pensionsforpligtelserne er tilstrækkeligt afdækket.

2. livsforsikringsdirektiv (90/619/EØF), der supplerer 1. livsforsikringsdirektiv (79/267/EØF), fremmer adgangen til fri udveksling af tjenesteydelser for udenlandske livsforsikringselskaber uden, at der kan stilles krav om etablering i Danmark. Hensigten er at udvikle det indre forsikringsmarked og til dette brug at gøre det lettere for forsikringselskaber, der har deres vedtægtsmæssige hjemsted i et EF-land, at præstere tjenesteydelser i de andre medlemslande.

I 2. livsforsikringsdirektiv indføres der for tjenesteydelsesvirksomhed en sondring mellem aktiv og passiv tjenesteydelsesvirksomhed baseret på forsikringstagerens eget initiativ.

Som passiv tjenesteydelsesvirksomhed anses tilfælde, hvor forsikringstageren selv henvender sig til det udenlandske forsikringselskab eventuelt på grundlag af reklamer eller lignende, der ikke personligt er stilet til vedkommende. Også i det tilfælde, hvor forsikringstageren benytter en forsikringsmægler, foreligger der passiv tjenesteydelsesvirksomhed.

Aktiv tjenesteydelsesvirksomhed anses at foreligge, når forsikringselskabet henvender sig direkte til potentielle forsikringskunder.

For at kunne drive passiv tjenesteydelsesvirksomhed skal der gives meddelelse herom til tjenesteydelseslandet. For at et forsikringselskab skal kunne drive aktiv tjenesteydelsesvirksomhed ind i et land kan tjenesteydelseslandet derimod lade udøvelsen